

nemlig bruttogælden og den korrigerede bruttogæld. Og den korrigerede bruttogæld regulerer bl.a. for Den Sociale Pensionsfond og valuta-reserven i Nationalbanken. Det er danske særforhold, som ikke tæller med i den regulære gæld. Det var bare lige en saglig oplysning.

Endelig skal jeg korrigere hr. Thor Pedersen, der taler om regeringens vismænd. Det synes jeg ikke er fair over for Det Økonomiske Råd og hele ideen. Det Økonomiske Råd og vismændene er uafhængige af den til enhver tid siddende regering.

Og til sidst skal jeg sige, at jeg vil bruge min frokostpause til at dykke ned i gamle finanslovaftaler under Schlüter-regeringerne for at have en lille håndfuld gode eksempler på den slags ting, som hr. Thor Pedersen kalder kreativ bogføring. Jeg kan umiddelbart huske én om overførsel af et eller andet stort beløb fra Hypotekbanken til statskassen. Det lo man meget ad det år, og dengang hed finansministeren ikke Mogens Lykketoft.

Og så vil jeg til allersidst sige, at det ville forekomme mig besynderligt, hvis vi i dag, den 19. december 1996, hvor der er afstemning ved tredje behandling af finansloven, skulle komme i en situation, hvor Venstre og De Konservative ikke kunne stemme for den, når vi i dag kan konstatere, at Danmarks økonomi ikke i årtier har været i en så fremragende stand, hvilket hr. Thor Pedersen kan læse om i Økonomisk Oversigt. Danmark er det land i EU, der har den næstlaveste arbejdsløshed, opgjort efter EU-statistikker 6,2 pct. i 1996. Østrig er det, der har den laveste, nemlig 4,1 pct. Alle andre er over.

Det er bare simpelt hen for godt til at være sandt for hr. Thor Pedersen. Og det er synd for hr. Thor Pedersen, for hr. Thor Pedersen burde glæde sig sammen med resten af Folketinget over, at vi i fællesskab efter mange, mange år er nået hertil.

Det Radikale Venstre har i sinde at fastholde den linje, der er lagt. Det kan jeg love hr. Thor Pedersen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har talt op, at vi nu er oppe på 35 indlæg i form af korte bemærkninger og ministersvar. Jeg henstiller, at vi – når vi er kommet igennem listen her – så kan gå videre i ordførerrækken. Jeg henstiller!

Hr. Holger Graversen og derefter hr. Thor Pedersen.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg begynder at få lidt ondt af hr. Thor Pedersen. Jeg synes virkelig, det er synd for hr. Thor Pedersen, at han tilsyneladende ikke har tid nok til at forklare Venstres politik på besparelsesområdet, f.eks. besparelsesforslaget om ca. 2 mia. kr. på udviklingshjælpen.

Under Folketingets seneste sportsgren – Rushdie-stormløb med blind makker – udtrykte Venstre stor bekymring for Danmarks anseelse i vores omverden. Danmarks anseelse ville virkelig gå fløjten, hvis Venstre og De Konservative kom igennem med deres besparelser på omkring 2 mia. kr. på området. Hvor ville man nemlig spare? Jeg vil gerne høre en forklaring på det.

Men jeg tror godt, jeg kan give forklaringen. På grund af de aktuelle arrangementer, vi har, på grund af aftaler og forpligtelser ville man være nødt til at finde besparelsen på den multilaterale hjælp. Hvem vil det ramme? Det vil bl.a. ramme UNICEF-organisationen meget hårdt. UNICEF, som gør et meget stort og godt arbejde rundt om i verden, vil måske få sin hjælp fra Danmark halveret. Jeg synes virkelig, det er en flot jubilæumsgave til UNICEF her i jubilæumsåret. Det vil gå ud over Danmarks anseelse.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Peter Duetoft spørger, hvem det er, der er byrden, af dem, der er på overførselsindkomst, altså hvem det er, der skal have dårlig samvittighed. Og det er så også – igen – et svar til hr. Frank Aaen, som åbenbart ikke vil forstå det.

Jeg mener ikke, der er nogen, der skal have dårlig samvittighed, lige med undtagelse af medlemmerne i det danske Folketing. For bortset fra dem, der er syge, og dem, der på grund af alder ikke er på arbejdsmarkedet, så er sandheden jo, når det gælder dem, der er raske og i en arbejdsduelig alder, at det er regler, der er vedtaget her i det danske Folketing, der har gjort, at alt for mange er ledige.

Jeg går ud fra, at ønsket hos enhver i det danske Folketing er, at hver eneste kan få et arbejde, som han kan bestride; men det er altså det, Folketinget er med til at forhindre.

Når man glæder sig over tallene, som økonomiministeren gør, så vil jeg godt nævne, at i 1986, da vi havde en højkonjunktur, der var mindre end den, vi oplever nu, var der 220.000 ledige. Det var også dengang for mange, men